

ROOK

Deel 1

Verhalen 1 tot en met 8

Nederlands · B1 · Detective / Mysterie

Elk verhaal is zelfstandig te lezen

Inhoud

Verhaal 1 — Het verdwenen testament

Verhaal 2 — De stille buurman

Verhaal 3 — Vuur zonder rook

Verhaal 4 — De verkeerde getuige

Verhaal 5 — Het laatste bericht

Verhaal 6 — De perfecte alibi

Verhaal 7 — Iemand kijkt mee

Verhaal 8 — De verdwenen dochter

ROOK

Het verdwenen testament

Verhaal 1 van de Rook-serie

Nederlands · B1 · Detective / Mysterie

±3.100 woorden · Zelfstandig te lezen

Dit verhaal kan gelezen worden zonder kennis van de andere delen.

I.

Het rook naar oud papier en goedkope koffie. Rook kende die geur goed. Notariskantoren roken allemaal hetzelfde, of ze nu in een grachtenpand stonden of in een betonnen flatgebouw aan de rand van de stad. Dit kantoor was het tweede soort.

"U bent de detective?" De receptioniste keek op van haar scherm. Ze klonk teleurgesteld, alsof ze iemand anders had verwacht.

"Rook," zei Rook. "Ik heb een afspraak met mevrouw Houten."

"Kamer drie. Aan het einde van de gang."

Kamer drie was eigenlijk geen kamer maar een grote kast met een tafel erin. Aan de tafel zaten drie mensen. Ze keken allemaal naar Rook toen die binnenkwam, maar niet op dezelfde manier. De oudste vrouw keek rustig. De man naast haar keek geïrriteerd. De jongste vrouw, achter in de kamer, keek helemaal niet. Ze staarde naar haar handen.

"Dit is de familie Baart," zei een vierde persoon, een kleine man met een bril die te groot was voor zijn gezicht. "Ik ben notaris De Veer. Dank u dat u zo snel kon komen."

Rook ging zitten en luisterde.

II.

Het verhaal was niet ingewikkeld, maar het was ook niet eenvoudig. Cornelis Baart, zesenzeventig jaar oud, was drie weken geleden gestorven. Hij had een huis, een stuk grond buiten de stad, en een klein maar niet onbelangrijk bedrag op zijn rekening. Hij had ook drie kinderen: Liesbeth was de oudste, de vrouw die zo rustig keek. Thomas was de middelste, de man die geïrriteerd leek. Fenna was de jongste, de vrouw die naar haar handen staarde.

"Mijn vader had een testament," zei Liesbeth. "Dat weten we zeker. Hij heeft er meerdere keren over gesproken. Een jaar geleden nog."

"Gesproken is niet hetzelfde als geschreven," zei Thomas.

"Het was er wel degelijk," zei Liesbeth. "Notaris De Veer heeft het bevestigd."

De notaris knikte voorzichtig. "Uw vader heeft inderdaad in dit kantoor een testament laten opstellen. Vijf jaar geleden. Maar het document is niet meer in onze archieven te vinden. En in de woning van uw vader ook niet."

"Dus iemand heeft het gestolen," zei Liesbeth. Ze keek niet naar haar broer, maar het was duidelijk wie ze bedoelde.

Thomas sloeg met zijn hand op de tafel. "Ik heb niets gestolen. Ik heb niets gedaan. En ik vind het belachelijk dat er een detective nodig is voor iets wat gewoon verloren is gegaan."

Fenna zei niets.

III.

Rook begon met de notaris.

"Wie had toegang tot het archief?"

"Ikzelf, mijn secretaresse, en een stagiair die er vorig jaar zes maanden heeft gewerkt. Maar het archief is altijd afgesloten. Ik heb de enige sleutel."

"Altijd?"

De notaris aarzelde. "Bijna altijd."

Dat was genoeg voor nu. Rook reed daarna naar het huis van Cornelis Baart. Liesbeth had een sleutel gegeven. Thomas had geweigerd mee te gaan. Fenna had gevraagd of ze mee mocht, en Rook had ja gezegd.

Het huis was groot en rustig. Het leek niet verlaten, want iemand had de planten water gegeven en de post van de mat gehaald. Maar de stilte had al bezit genomen van de kamers.

"Je vader was een ordelijk mens," zei Rook terwijl die door de werkkamer liep.

"Ja," zei Fenna. "Alles had een plek. Alles had een reden." Ze zweeg even. "Dat maakte het soms moeilijk."

Rook keek haar aan. "Moeilijk?"

"Als je niet deed wat hij verwachtte. Als je andere keuzes maakte." Ze haalde haar schouders op. "Liesbeth en Thomas hebben altijd gedaan wat hij wilde. Ik niet altijd."

Rook noteerde niets. Maar vergat het ook niet.

IV.

In de bureaula vond Rook geen testament. Wel een agenda uit het jaar daarvoor, rekeningen, en een klein zwart notitieboekje. In het notitieboekje stonden namen, data en bedragen. Geen grote bedragen. Maar regelmatig.

Rook fotografeerde de pagina's en legde het boekje terug.

Daarna belde Rook de secretaresse van de notaris. Ze was vriendelijk en nerveus tegelijk, wat interessant was. Ze bevestigde dat ze toegang had tot het archief als de notaris er niet was. "Maar ik zou nooit..." begon ze.

"Dat geloof ik," zei Rook. "Maar misschien heeft u iets gezien wat u niet belangrijk vond."

Er viel een stilte. Toen zei ze: "Mevrouw Baart is een keer langs geweest. De oudste. Toen meneer De Veer een middagje weg was. Ze zei dat ze een kopie nodig had van een oud document. Ik heb haar even alleen gelaten in de archiefruimte. Het leek me niet erg."

"Wanneer was dat?"

"Een week voor het overlijden van haar vader."

V.

Rook ging terug naar het notariskantoor, maar niet naar kamer drie. In het archief, tussen de mappen van het jaar ervoor, lag een lege map met het label BAART C. TESTAMENT. De map was leeg, maar niet schoon: onderin zat een kleine vouw, alsof er ooit iets in had gezeten wat er snel uit was gehaald.

Dat bewees niets. Maar het was genoeg om verder te gaan.

Rook belde Liesbeth. "Ik moet u iets vragen."

"Natuurlijk." Haar stem klonk kalm. Ze was altijd kalm, had Rook gemerkt.

"U bent een week voor het overlijden van uw vader langs het notariskantoor gegaan."

Een korte stilte. "Ja. Ik wilde weten of het testament er nog was."

"En?"

"Het was er. Ik heb het gezien." Ze zweeg. "En daarna heb ik het meegenomen."

VI.

Ze hadden afgesproken in een café op loopafstand van het kantoor. Liesbeth bestelde thee. Rook niets.

"Waarom?" vroeg Rook.

Liesbeth hield haar kopje vast zonder te drinken. "Omdat mijn vader Fenna alles had nagelaten. Het huis, het land, het geld. Alles." Ze keek naar het raam. "Fenna had hem verlaten. Ze was weggegaan, had jaren niets van zich laten horen, en op het einde was ze teruggekomen. Twee maanden voor zijn dood. En ineens was zij degene die alles kreeg."

"En Thomas?"

"Thomas wist het al. Vader had het hem verteld. Daarom was hij zo boos. Niet op mij, maar op vader. En op Fenna." Ze zette haar kopje neer. "Ik wist het niet. Ik dacht dat het eerlijk verdeeld zou worden. Maar toen ik het testament zag..." Ze zweeg.

"En dus nam u het mee."

"Ik wist niet wat ik anders moest doen." Het klonk niet als een excuus. Het klonk als een eerlijk antwoord.

Rook dacht een moment na. "Het testament bestaat nog steeds, mevrouw Baart. Een notaris maakt altijd een eigen registratie. Het origineel verdwijnt, maar de inhoud niet. De notaris kan het opnieuw opstellen op basis van zijn aantekeningen. Dat wist u niet."

Ze keek op. Voor het eerst die dag leek ze niet kalm. Ze leek moe.

"Nee," zei ze. "Dat wist ik niet."

VII.

Later die middag zaten de drie kinderen opnieuw aan de tafel in kamer drie. Rook stond bij de deur.

Notaris De Veer legde uit dat hij het testament kon reconstrueren. Dat het juridisch geldig zou zijn. Dat alles naar Fenna zou gaan, precies zoals Cornelis Baart had gewild.

Thomas zei niets. Liesbeth zei niets. Fenna keek niet naar haar handen. Dit keer keek ze haar zus aan.

"Ik wil het huis niet," zei Fenna. "Ik wil het land niet. Het geldt evenmin. Ik wilde alleen..." Ze maakte de zin niet af.

Niemand vroeg wat ze had gewild. Misschien wisten ze het al.

Rook verliet het kantoor toen het buiten al donker was. De straat was nat van een regen die Rook niet had gehoord. Die bleef even staan en keek naar de lichten in de ramen aan de overkant.

De zaak was opgelost. Het testament bestond nog. Iedereen wist nu wat er was gebeurd.

Toch liep Rook niet meteen door. Er was iets blijven hangen, niet in de zaak maar ergens anders. Een gedachte die niet van Rook leek maar er toch was. Iets over erfenissen. Over wat mensen achterlaten, en voor wie.

Rook schudde het van zich af. Het was een lange dag geweest.

Woordenlijst

testament (het) — document waarin iemand schrijft wat er met zijn bezit moet gebeuren na zijn dood · *will*

→ "Mijn vader had een testament, dat weten we zeker."

notaris (de) — persoon die officiële juridische documenten opstelt en bewaart · *notary*

→ "Notaris De Veer heeft bevestigd dat het document bestond."

archief (het) — verzameling van opgeslagen documenten, vaak in een afsluitbare ruimte · *archive*

→ "Het document is niet meer in onze archieven te vinden."

nalaten — iets achterlaten voor iemand na je dood · *to bequeath / to leave behind*

→ "Mijn vader had Fenna alles nagelaten."

aarzelen — even stoppen omdat je niet zeker weet wat je moet doen of zeggen · *to hesitate*

→ "De notaris aarzelde. Bijna altijd."

reconstrueren — iets opnieuw opbouwen of opstellen op basis van wat er nog bekend is · *to reconstruct*

→ "De notaris kon het testament reconstrueren."

bezit (het) — alles wat iemand heeft: huis, geld, spullen · *possessions / estate*

→ "Hij had een huis, een stuk grond en een bedrag op zijn rekening."

bevestigen — zeggen of bewijzen dat iets klopt · *to confirm*

→ "De notaris heeft het bevestigd."

juridisch — wat te maken heeft met de wet · *legal / juridical*

→ "Het testament zou juridisch geldig zijn."

verlaten (iemand verlaten) — weggaan bij iemand en niet meer terugkomen · *to leave someone / to abandon*

→ "Fenna had hem verlaten. Ze was weggegaan."

excuus (het) — uitleg die je geeft om een fout te verdedigen of goed te praten · *excuse*

→ "Het klonk niet als een excuus. Het klonk als een eerlijk antwoord."

erfenis (de) — wat iemand krijgt na het overlijden van een familielid · *inheritance*

→ *"Een gedachte over erfenissen, over wat mensen achterlaten."*